

CURTEA DE APEL BĂLȚI

Judecătoria Ungheni

Dosarul nr.1a-39/2016

Judecător Gologan Tudor

D E C I Z I E

În numele Legii

15 iunie anul 2016

municipiul Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Bălți

Având în componența sa :

Președintele ședinței de judecată

Rotaru Ala

Judecătorii :

Burdeniuc Ruslana, Pușca Dumitru

Grefier

Coșciug Viorica

Cu participarea :

Procurorului Prisacari Lilia

Avocatului Podaru Ion

Judecând în ordine de apel în ședință publică apelul declarat de inculpatul x împotriva sentinței Judecătoriei Ungheni din 15.04.2013, în cauza penală în privința

x născut la 07.10.1974, originar și domiciliat în orașul Ungheni, str.Nuferilor 19, studii medii incomplete, nesupus militar, căsătorit, moldovean, cetățean al Republicii Moldova, fără antecedente penale;

- a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.190 al.(2) lit.c) Cod penal RM cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 700 unități convenționale, echivalentul a 14000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții cu răspundere materială pe un termen de 3 (trei) ani.

Suma solicitată în ședința judiciară a fost lăsată pentru examinarea în procedură civilă.

În privința inculpatului x s-a menținut măsura preventivă - obligația de a nu părăsi localitatea.

S-a dispus referitor la corpurile delictelor- disc DVD de păstrat la cauza penală.

Procedura de citare legal executată.

Termenul de judecare a cauzei în prima instanță: 16.07.2012-15.04.2013.

Termenul de judecare a cauzei în ordine de apel: 04.04.2014-XXXXXXXXXX.

C O N S T A T Ă :

Pentru a se pronunța în sensul celor expuse mai sus instanța de fond a reținut, că la 16.04.2012 spre 17.04.2012 x aflându-se la serviciu în calitate de agent de pază la cazinoul „Guliver” din or.Ungheni de pe str.Națională 20 a, ce aparține SRL „Simon-Service”, prin înșelăciune și abuz de încredere, i-a solicitat operatoarei x, să-i încarce aparatul de joc, fără a plăti și introduce bani în casă, iar pînă la finele serviciului promițându-i că va achita suma de bani. Operatoarea x, avînd încredere în x, i-a încărcat de mai multe ori pe parcursul serii aparatul de joc cu sume de bani, care pînă la finele serviciului evaluîndu-se la suma de 13603 lei, pe care x nu a achitat-o, cauzînd întreprinderii menționate un prejudiciu material considerabil.

Instanța a pronunțat sentința în cauză.

În termen sentința instanței de fond a fost atacată cu apel de inculpatul x, care indică, că nu este de acord cu sentința instanței de fond considerînd-o nefondată din următoarele motive:

- conform sentinței a fost declarat vinovat pentru faptul, că pe data de 16.04.2012 spre 17.04.2012 aflîndu-se la serviciu în calitate de agent de pază la cazinoul „Guliver” din or.Ungheni de pe str.Națională, 20 a, ce aparține SRL „Simon - Service”, prin înșelăciune și abuz de încredere, i-a solicitat operatoarei x, să-i încarce aparatul de joc, fără a plăti și introduce bani în casă, iar pînă la finele serviciului promițându-i, că va achita suma de bani;

- în sentința de condamnare este indicat faptul precum, că în calitate de inculpat a recunoscut vina parțial, însă „nu este de acord cu suma de 13603 lei”, însă astfel de declarații nu a depus;

- fiind audiat în ședință nu a recunoscut vinovăția în infracțiunea incriminată și a declarat, că a încălcat disciplina de muncă, că în timpul orelor de muncă și-a permis să joace la aparatele de joc cu acordul opratoarei x, care îi încărcă aparatele de joc, spunîndu-i că dacă cîștig să-i facă mulțumire; a jucat la aparatele de jocuri pînă la suma de 6000 (șase mii) lei, dar nu cum este indicat în rechizitoriu suma de 13603 lei;

- operatoarea x, cu care SRL „Simon Sevice” are încheiat contract de răspundere materială deplină, în activitatea de serviciu, dacă ar fi respectat prevederile contractului de răspundere materială deplină, atunci ea trebuia să nu-i încarce aparatele de jocuri, fără achitarea plății pentru jocuri;

- declarațiile sale în sentința de condamnare sunt inversate în așa mod întru emiterea unei sentințe nefondate;

- în contextul probelor din dosarul penal, consideră că nu a fost confirmată vinovăția sa în comiterea crimei prevăzute de art.190 al.(2) lit.c) Cod penal RM în absența principalului element ce se exprimă prin dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere;

- consideră că responsabilă de cauzarea prejudiciului în valoare de 13603 lei se face operatoarea x, cu care SRL „Simon Service” a încheiat contract de răspundere materială deplină și poartă răspundere civilă pentru prejudicierea SRL „Simon Service”.

Solicită admiterea apelului, casarea sentinței Judecătoriei Ungheni din 15.04.2013, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri, prin care să fie achitat în baza art.190 al.(2) lit.c) Cod penal RM.

Colegiul penal reține, că prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25.09.2013 a fost respins ca fiind nefondat apelul declarat de inculpatul x, sentința Judecătoriei Ungheni din 15.04.2013 fiind menținută fără modificări.

Împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25.09.2013 a declarat recurs ordinar inculpatul Brînzaru.

Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 04.03.2014 a fost admis recursul ordinar declarat de inculpat și s-a dispus casarea totală a deciziei Colegiului penal al Curții de apel Bălți din 25.09.2013 în privința lui x, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea soluției sale Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție a reținut, că instanța de apel la examinarea cauzei nu s-a pronunțat asupra motivului invocat de inculpat referitor la faptul că consideră că neîntemeiat a fost condamnat în baza art.190 al.(2) lit.c) Cod penal RM, deoarece în acțiunile sale lipsește latura obiectivă a infracțiunii de escrocherie, dînsul nu a intrat în posesia ilegală asupra bunurilor altei persoane și nu a obținut posibilitatea reală de a se folosi de aceasta, adică de suma de bani cu care a fost prejudiciat cazinoul.

Astfel, instanța de apel s-a limitat la o analiză generală a probelor, indicînd că prin probele prezentate de partea acuzării, și anume declarațiile reprezentantului legal a părții vătămate x, a martorului x și actele cauzei se confirmă comiterea de către inculpat a infracțiunii de escrocherie, adică dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Prin urmare, fiind seama de cele menționate mai sus, Colegiul penal consideră că concluziile instanței de apel sînt pripite, nu corespund materialelor dosarului, în urma căruia instanța urmează să verifice dacă în acțiunile acestuia persistă elementele constitutive ale altor norme.

Astfel, Colegiul penal conchide că instanța de apel la judecarea apelului a comis erori de drept, prevăzute de art.427 alin.(l) pct.6) Cod de procedură penală, deoarece nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele prin care să se întemeieze soluția adoptată.

La noua rejudecare a cauzei instanța de apel are obligația să înlăture erorile menționate, să țină seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art.414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate, să dea o apreciere obiectivă probelor administrate în cauză, avînd în vedere prevederile art.93, 95, 101 Cod de procedură penală, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel și recurs, și, în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărîre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art.417 Cod de procedură penală.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel ține cont în deplină măsură de prevederile art.436 al.(2) CPP RM, care prevede că pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sînt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămîne cea care a existat la soluționarea recursului.

În ședința instanței de apel inculpatul x a susținut apelul declarat și a solicitat admiterea acestuia din motivele invocate, cu adoptarea unei noi hotărîri, prin care să fie achitat pe art.190 al.(2) lit.c) Cod penal RM.

Avocatul Podaru Ion care l-a asistat, în ședința instanței de apel a susținut apelul declarat de inculpat și a solicitat admiterea acestuia în sensul declarat, cu achitarea inculpatului în baza art.190 al.(2) lit.c) Cod penal RM.

Suplimentar a indicat, că pe cazul dat nu există careva componentă de infracțiune, că inculpatul ar fi dobândit de la SRL „Simon Service” careva bunuri materiale în valoare de 13000 lei, deoarece inculpatul nu a contactat cu nimeni din administrația SRL „Simon Service”. Infracțiunea de care este învinuit inculpatul se bazează pe două criterii, atunci când intră în încredere și atunci când el abuzează de încrederea pățimutului. Inculpatul a contactat numai cu operatoarea care în cazul dat are contract de răspundere materială deplină și este responsabilă de gestionarea punctelor. În acest caz operatoarea se face vinovată deoarece nu și-a onorat obligațiunile conform contractului de răspundere materială. După cum se indică în decizia CSJ, în cazul dat nu poate fi vorba de dobândirea cărorva bunuri, deoarece pe cauza penală au fost puse în joc careva puncte care nu prezintă o valoare materială. Practic nu există nici un material unde să fie indicat că a fost prejudiciat SRL „Simon Service”. Inculpatul a jucat din banii lui cash. Inculpatul a încălcat obligațiile sale de serviciu deoarece a jucat la aparat în timpul serviciului. Inculpatul nu a abuzat de încrederea părții vătămate, a avut o înțelegere cu ea, partea vătămată la ședința de la Ungheni a recunoscut că ea este vinovată.

Procurorul participant Prisacari Lilia în ședința instanței de apel a susținut apelul declarat de către inculpat, dar din alte motive decât cele invocate în apel și a solicitat ca Bx să fie recunoscut vinovată în baza art.190 al.(1) Cod penal RM cu aplicarea pedepsei sub formă de amendă în mărimea minimă prevăzută de sancțiunea articolului respectiv.

Suplimentar a indicat, că consideră că vinovăția inculpatului a fost stabilită pe deplin în baza art.190 al.(1) Cod penal RM deoarece a decăzut calificativul „pagubă în proporții considerabile” reieșind din declarațiile date de martorul x. În acțiunile inculpatului există această componentă de infracțiune. Inculpatul a început a juca cu banii lui, apoi a jucat pe bani electronici. El nu a intrat în posesia acestor puncte pe care el le recunoaște, însă ulterior fiind în câștig nu a intrat în posesia la 1800 de puncte el întoarce datoria de 6000 de puncte cu 1800 de puncte câștigate și cu salariul pe care l-a avut la întreprindere. Inculpatul nu a intrat în posesia banilor electronici însă a comis o pagubă întreprinderii deoarece el indică la faptul că Martin Daniela dacă nu i-ar fi încărcat aparatul nu ar fi avut posibilitatea să joace. x fiind dusă în eroare de către inculpat a încărcat aparatul pentru inculpat.

În cadrul judecării cauzei în instanța de apel, în vederea respectării indicațiilor date prin Hotărârea Plenului CSJ a RM „Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel” nr.22 din 12.12.2005, modificată prin Hotărârea Plenului CSJ nr.4 din 30.03.2009 și nr.10 din 24.12.2010, a fost admis demersul înaintat de partea acuzării referitor la audierea suplimentară și verificarea suplimentară a probelor.

În cadrul ședinței instanței de apel, au fost verificate suplimentar probele conținute în materialele cauzei penale, și anume:

- ordonanța de începere a urmăririi penale din 22.05.2012 în baza art.191 al.2) lit.b) CP (f.d.1, vol.I);
- raport de autosesizare privind săvârșirea infracțiunii din 04.05.2012 (f.d.2, vol.I);
- raport de autosesizare privind săvârșirea infracțiunii (f.d.4, vol.I);
- plîngere de la Ursu Iurii adresată Comisarului CPR Ungheni, prin care roagă să fie luate măsuri cu x, operatoarea-casier de la SRL „Simon-Service”, care la data de 16.04.2012 spre 17.04.2012 a făcut un neajuns la predarea serviciului în sumă de 13603 lei. (f.d.6, vol.I);
- act de inventariere a contoarelor aparatelor de joc din 17.04.2012 (f.d.17, vol.I);
- certificat de înregistrare a SRL „Simon Service” din 12.12.2008 (f.d.25, vol.I);
- certificat eliberat de SRL „Simon Service” din 27.06.2012 (f.d.28, vol.I);
- proces-verbal de audiere a bănuțului x din 13.06.2012 din care reiese, că din data de 12.03.2012 s-a angajat în calitate de agent de pază la cazinoul „Guliver” din or.Ungheni, ce aparține SRL „Simon - Service”. Obligațiunile sale constau în faptul că trebuia să mențină ordinea publică în localul dat și să amelioreze orice situație de conflict apărută. La data de 16.04.2012, orele 18.00, a intrat la serviciu la cazinoul menționat, unde în calitate de operatoarea era x. În sală l-a văzut pe un băiat pe nume Victor, care juca la un aparat de noroc. Când a văzut că el a ieșit afară, a mers din urma lui și l-a rugat să joace la un aparat de noroc din banii săi, iar el îi voi arăta pe ce butoane să apese. Personal nu putea să joace deoarece îi este interzis faptul dat de angajator. Victor s-a așezat la un aparat de noroc și îi arăta pe ce butoane să apese. Aproximativ în decursul a trei ore a pierdut 1800 de lei și deja nu mai avea bani. Văzînd aceasta a rugat-o pe x să încarce aparatul de noroc în împrumut și anume i-a promis că Victor îi va restitui banii, iar dacă a nu-i va da, atunci îi va restitui el datoria. Aceasta a fost de acord și mai întîi a încărcat aparatul cu 200 lei, după care cu 300 lei, iar apoi cu 500 de lei și cu sume de 100 de lei. În total datoria sa constituia 6000 lei, deoarece socotea banii pe care îi încărcase x. Aproximativ de pe la orele 01.00 deja singur juca și dimineața aproximativ pe la orele 06.30 a fost depistat de administratorul Lx cum juca și atunci avea în aparatul de joc un câștig de 1500 de lei. I-a spus x despre câștigul dat și ea a lăsat banii respectivi în aparat ca câștig. Astfel din cei 6000 lei care i-a luat împrumut, a restituit 3500 lei și anume 1500 lei câștigul lăsat în aparat și 2000 lei pe care ulterior i-a dat administratorului x. Menționează, că dimineața Livîchi Vitalie față de el și xa verificat aparatele și a depistat un neajuns în sumă de 13603 lei, dar de unde s-a luat un neajuns atît de mare nu poate preciza. Pe Victor nu-l cunoaște personal, a făcut cunoștință cu el deoarece juca la aparate, dar unde locuiește și care este numele de familie al acestuia nu cunoaște. A servit puțină șampanie la serviciu împreună cu x dar nu era în stare de ebrietate. Nu și-a făcut careva notițe referitor șa banii pe care Martin Daniela i-a inclus în aparat, dar a dus personal evidența acestor bani și știa că a ajuns la datoria de 6000 lei. Dorea să-i întoarcă cei 1800 lei pe care-i pierduse (f.d.45, vol.I);
- ordonanța de ridicare din 19.06.2012 a înregistrării video din incinta cazinoului „Guliver” (f.d.50, vol.I);
- proces-verbal de ridicare și examinare din 19.06.2012 (f.d.51, vol.I);
- ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 09.06.2012 (f.d.52, vol.I);
- proces-verbal de confruntare din 27.06.2012 între bănuții x și x (f.d.59, vol.I);
- caracteristică eliberată lui Brînzaru Sergiu (f.d.63, vol.I);
- revendicare în privința lui Brînzaru Sergiu (f.d.65, vol.I);
- ordonanță de scoatere de sub urmărire penală a lui x din 06.07.2012 (f.d.70, vol.I);
- ordonanța de punere sub învinuire din 09.07.2012 în privința lui x în baza art.190 al.(2) lit.c) Cod penal RM (f.d.72, vol.I);
- proces-verbal de audiere a învinuitului x din 09.07.2012 din care reiese, că recunoaște vina parțial și susține declarațiile date în calitate de bănuț. La moment a restituit suma de 5300 lei. Concretizează că nu este de acord cu suma de 13603 lei, deoarece a jucat de mai puțini bani și anume în jurul de 6000 lei. A fost eliberat din funcție și nu mai activează. Îi pare rău de cele comise. (f.d.74, vol.I);

- declarațiile părții vătămate x date în ședința instanței de fond din care reiese, că activează în calitate de administrator la SRL „Simon Service” or. Ungheni, care își desfășoară activitatea în domeniul jocurilor de noroc. Din luna martie 2012 cet.x a fost angajată în calitate de casier-operator, iar x în calitate de paznic la cazinoul „Guliver”. La 17.04.2012 pe la orele 07.30, a fost telefonat de către administratorul cazinoului „Guliver” Liviu Vitalie, care i-a comunicat că l-a depistat pe x jucând la aparatele de noroc în timpul serviciului. S-a deplasat la fața locului unde au verificat toate aparatele de joc și s-a stabilit un neajuns de 13603 lei, în rezultatul căruia a fost întocmit un act de inventariere. Discutând cu operatoarea x aceasta a recunoscut că ea personal i-a permis paznicului x să joace la aparate, x a susținut faptul dat. Conform legii să fie pedepsit x. În interiorul cazinoului de joc sînt camere de luat vederi și a văzut, că la 17 aprilie 2012 x a jucat la mai multe aparate, care le-a deschis operatorul x. Dimineața cînd s-a făcut revizia s-a depistat că nu ajuns 13603 lei. Operatorul x și x au recunoscut că x a jucat la aparate. Suma de 13603 lei este sumă considerabilă pentru întreprindere deoarece au cheltuieli foarte mari (f.d.95-97, vol.I);

- declarațiile martorului x date în ședința instanței de fond din care reiese, că activează în calitate de operatoare la cazinoul „Guliver” din or. Ungheni și în noaptea de 16.04.2012 spre 17.04.2012 ea a fost la serviciu împreună cu agentul de pază x. Ea răspundea de bani și operațiile care se efectuau la aparate. Brînzaru îndeplinea funcția de agent de pază. Conform regulilor colaboratorii întreprinderii nu au dreptul să efectueze careva operații la aparate. Brînzaru ajută pe clienții lor permanent, dădea consultații în privința jocurilor, el cunoștea regulile de joc. Acesta l-a văzut pe un prieten de-al său care juca la un aparat de noroc, avea pierduți aproximativ vreo 500 de lei și nu mai avea bani cu ce să încarce aparatele. x a rugat-o să-i încarce aparatul pentru a recupera clientului suma pierdută. x i-a spus că duce răspundere de tot ce se întîmplă. A deschis aparatul de joc și x s-a așezat și s-a jucat, a avut și pierderi și cîștiguri. Pînă dimineața x a jucat la mai multe aparate pe care le-a descuiat personal. Dimineața în prezența administratorului x a verificat sumele și a constatat că nu se ajungeau bani. Era un neajuns de 13603 lei. Suma de bani de 13603 nu a fost introdusă în casă, banii au rămas în aparat. x nu i-a dat ei banii cîștigați. El nu a introdus banii în casă dar a jucat pe datorie, cu acordul ei. Banii pe care a jucat Brînzaru nu i-a introdus în casă. Din acest motiv s-au format datoriile. Pentru a juca Brînzaru trebuia să introducă în casă sume de bani cash, dar el nu făcea acest lucru. Ea descuia aparatul și indica suma de bani indicată de Brînzaru. În așa mod Brînzaru compensa minusurile fără a introduce bani în casă. Nu poate spune concret dacă sumele poate să difere. Sumele sunt concret programate de specialiști. Noaptea ceea era a doua zi de Paște și nu era exclus ca x să se afle în stare de ebrietate. L-a preîntîmpinat pe Brînzaru că sumele datorate cresc, dar el insistă să-i programeze aparatele. Răspunde de toate neajunsurile însă pînă atunci nu a avut probleme de acestea. În schimburile sale nimeni nu a jucat pe datorie. Pînă atunci Brînzaru a mai jucat pe datorie fără a introduce bani în casă. Brînzaru a spus că el este expert în jocuri, a promis că va recupera toate cheltuielile care le va indica aparatul de joc în minus. Dimineața aparatul a indicat nu mai puțin de 13603 lei. x a jucat la vreo 5 aparate de joc. Dimineața cîteva aparate au indicat sume de bani în minus (f.d.107-109, vol.I).

Verificînd argumentele invocate în apelul declarat prin prisma probelor administrate și în raport cu materialele cauzei penale prezentate instanței, audind participanții la proces, Colegiul penal ajunge la concluzia, că apelul declarat de inculpatul x urmează a fi admis, cu casarea totală a sentinței și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, reieșind din următoarele considerente.

În conformitate cu art.415 al.(1) pct.2) CPP RM, instanța de apel judecînd cauza, admite apelul, casînd sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art.409 al.(2), și pronunță o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Colegiul penal consideră că judecînd cauza penală instanța de fond nu a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și nu a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concluzentei, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, ca rezultat greșit ajungînd la concluzia privind vinovăția inculpatului x în baza art.190 al.(2) lit.c) CP RM.

Concluzia instanței de apel rezultă din cele expuse în continuare.

Conform art.101 al.(1,3) CPP RM fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concluzentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor și nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată.

Conform art.384 al.(3) CPP RM sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.

Colegiul penal la adoptarea soluției se conduce și de prevederile art.414 al.(1) CPP RM, potrivit căruia, instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Colegiul penal operează și cu prevederile art.414 al.(4) CPP RM, potrivit căruia în vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Colegiul penal consideră că concluzia instanței de fond privind vinovăția inculpatului Brînzaru Sergiu în infracțiunea incriminată potrivit art.190 al.(2) lit.c) CP RM nu se racordă la probele administrate, totalitatea probelor administrate și cercetate suplimentar de către instanța de apel nicidecum nu confirmă temeinicia condamnării penale a inculpatului, nefiind prezente pe cauză suficiente probe pertinente, concluzente și utile, care pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare a inculpatului x în crima penală incriminată.

La părerea Colegiului penal, instanța de fond în cadrul judecării cauzei penale nu a verificat multilateral și obiectiv toate împrejurările de fapt și de drept a cauzei în raport cu probele anexate la dosar, iar concluzia instanței este eronată și contravine cumulului de probe anexate la materialele cauzei penale.

Audind participanții la proces, cercetînd probele solicitate de participanții la proces, Colegiul penal ajunge la concluzia că în acțiunile inculpatului nu este prezentă latura obiectivă a infracțiunii incriminate prevăzute de art.190 al.(2) lit.c) CP RM, dar fapta inculpatului constituie contravenție prevăzută de art.106 Cod Contravențional al RM, reeșind din următoarele considerente.

Astfel x a fost pus sub învinuire în baza art.190 al.(2) lit.c) CP RM - escrocherie, adică dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și avbuze de încredere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile pe faptul, că el în noaptea de 16.04.2012 spre 17.04.2012, aflîndu-se la serviciu în calitate de agent de pază la cazinoul „Guliver” din or.Ungheni de pe str.Națională 20 a, ce aparține SRL „Simon-Service”, prin înșelăciune și abuz de încredere, i-a solicitat operatoarei x să-i încarce aparatul de joc, fără a plăti și introduce bani în casă, iar pînă la finele serviciului promișîndu-i că va achita suma de bani. Operatoarea x avînd încredere în x i-a încărcat de mai multe ori pe parcursul serii aparatul de joc cu sume de bani, care pînă la finele serviciului evaluîndu-se la suma de 13603 lei, pe care x nu a achitat-o, cauzînd întreprinderii menționate un prejudiciu material considerabil.

Fiind audiat în instanța de apel inculpatul x a declarat, că nu recunoaște învinuirea care i-a fost adusă și susține declarațiile date în instanța de fond. Nu a sustras careva bunuri de la SRL „Simon Service”. În timpul serviciului a jucat la aparatele noroc. A solicitat de la casieră puncte. La „Guliver” a lucrat în calitate de paznic. A fost angajat oficial. A încălcat doar regula că a jucat în timpul lucrului, dar nimic mai mult. A recunoscut vina pînă la 6000 lei. Restul sumei nu știe de unde s-a luat. Nu a luat de la întreprindere 6000 lei, dar a jucat pe 6000 puncte. Un punct costă un leu. Nu a luat nimic de la întreprindere. Nu putea să joace oricine fără să introducă bani.

În instanța de fond inculpatul x a declarat, că nu este de acord cu suma de 13603 lei. Pe data de 12.03.2012 a fost angajat la SRL „Simon - Service” în calitate de agent de pază. La 16.04.2012 a venit la ora 06.00 la lucru, a început să se uite prin sală. Fiind amator de jocuri de noroc, a început să joace la aparatele de joc, avea la el 2000 lei. A rugat-o pe x să introducă puncte în aparatul de joc, a ajuns la suma de 6000 lei care le-a pierdut. Dimineața a venit, avea în cîștig 2000 lei și

aceste două mii le-a introdus pentru datoria pierdută, asta s-a petrecut pînă a venit șeful să verifice casa, deci pierderi a avut 4000 lei. Actul de la 17.04.2012 nu l-a contestat. Recunoaște acest fapt că nu avea dreptul să joace în timpul serviciului. Aparatele de joc are dreptul să le încarce numai operatorul x. Bani lui x nu i-a dat, îi pune puncte cu toate că era dator în casă. Din salariul i-a fost oprită datoria aproape de 6000 lei, a mai rămas datorie 300 lei. Așa sumă de bani de 13603 lei nu a ținut în mînă. Operatorul i-a încărcat aparatul de joc numai pe puncte, nu cunoaște din ce sumă i-a dat puncte. La rugămintea lui, x pune puncte (f.d.90-91, vol.II).

Din declarațiile inculpatului x depuse în instanța de fond, verificate suplimentar în ședința instanței de apel rezultă, că inculpatul vina nu a recunoscut și a declarat că nu a comis infracțiunea incriminată, consideră că este ilegal învinuit, deoarece el nu a avut posibilitate reală de a se folosi de suma de bani, care se pretinde că este prejudiciu.

În cadrul judecării cauzei în instanța de apel s-a stabilit, că prin hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 18.12.2014, a fost admisă cererea introductivă depusă de debitorul „Simon Service” SRL privind intentarea procesului de insolvență față de propria persoană, fiind desemnată în funcția de administrator al insolvenței al „Simon Service” SRL pe ÎI „x” (f.d.5-7 vol.II).

Fiind audiată în cadrul ședinței instanței de apel la solicitarea procurorului în calitate de martor x a declarat, că nu a fost audiată la Judecătoria Ungheni. Pe inculpat nu îl cunoaște. Pe cazul dat nu cunoaște nimic. Cazinoul „Guliver” nu-i este cunoscut. A preluat administrarea debitorului SRL „Simon Service” la 18.12.2014. Când s-a deplasat la fața locului pentru a efectua inventarierea bunurilor debitorului, localul unde fusese cazinoul respectiv era transmis în temei legal unei alte persoane. În documentele contabile nu figura vreo datorie a persoanei fizice respective. Au avut datorii alte persoane din Călărași care au fost atrase la răspundere. Referitor la persoana lui x nu a avut nici o informație. Cu fostul administrator nu a încercat să discute deoarece SRL „Simon-Service”, era radiată din registru la data de 09.07.2015, hotărîrea de radiere este din 30.06.2015. Împuternicirile sale nu mai erau valabile și toate întrebările referitor la creditori au fost soluționate în cadrul procesului de insolvență pe deplin. Pentru SRL „Simon -Service” paguba de 13603 lei nu este considerabilă care le-ar fi revenit fondatorilor asociației ca persoane fizice. Fondatorii asociației nu au înaintat nici o pretenție. Este prezentă în ședința la insistența procurorului, nu are nici o împuternicire nici în privința SRL „Simon-Service” și nici în privința fondatorilor asociației. Careva pretenții față de x nu are.

Conform hotărîrei Curții de apel Chișinău din 30.06.2015 a fost confirmat raportul final și bilanțul de lichidare al administratorului „Simon Service” SRL în proces de insolvență în legătură cu executarea creanțelor validate și încetat procesul de insolvență, lichidat „Simon Service” SRL, cu radierea din Registrul de Stat al Întreprinderilor și Organizațiilor (f.d.8-9 vol.II).

Prin decizia camerei Înregistrării de Stat din 09.07.2015 s-a decis radierea din Registrul de Stat al persoanelor juridice Societatea cu Răspundere Limitată „Simon Service” (f.d.10 vol.II).

Audiind participanții la proces, reeșind din circumstanțele stabilite, cît și prin administrarea probelor scrise, Colegiul penal ajunge la concluzia că în acțiunile inculpatului nu este prezentă latura obiectivă a infracțiunii penale incriminate, dar este prezentă fapta contravențională prevăzută de art.106 Cod Contravențional RM, reeșind din următoarele.

Din declarațiile inculpatului x rezultă, că dînsul nu a intrat în posesia ilegală asupra bunurilor altei persoane și nu a obținut posibilitatea reală de a se folosi de aceasta, adică de suma de bani cu care a fost prejudiciat cazinoul.

Administratorul insolvenței al „Simon Service” SRL x în instanța de apel a declarat, că potrivit documentelor contabile nu figura careva datorie a persoanei fizice respective x, au avut datorii alte persoane care au fost atrase la răspundere. Pentru SRL „Simon -Service” paguba de 13603 lei nu este considerabilă care le-ar fi revenit fondatorilor asociației ca persoane fizice. Fondatorii asociației nu au înaintat nici o pretenție. Careva pretenții față de x nu are.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art.190 al(2) lit.c) CP RM are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă alcătuită din două acțiuni (inacțiuni): a) acțiunea principală, care constă în dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane, adică sustragerea lor; b) acțiunea sau inacțiunea adiacentă, care constă, în mod alternativ, în înșelăciune sau abuz de încredere; 2) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Escrocheria este o infracțiune materială. Ea se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria sa dorință.

Colegiu atestă că, conform practicii judiciare și teoriei dreptului penal, escrocheria reprezintă acțiuni de dobîndire ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere. În cazul escrocheriei este necesar ca victima să fi fost indusă în eroare și să fi ajuns la o reprezentare greșită a unei situații reale. Infracțiunea de escrocherie este materială și se consideră consumată din momentul trecerii ilegale a bunurilor proprietarului la cel vinovat, iar făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile străine după bunul său plac.

Materialele cauzei denotă că la solicitarea inculpatului, i-a fost încercat electronic transferul sumei totale de 13603 lei, fără ca acesta să primească bani în realitate și să-i introducă în aparatul de casă, avînd scopul de a obține profituri de sine stătător și nu din bunurile sustrase, ci prin exploatarea ilegală a bunurilor proprietarului care urmau să fie predate în contul proprietarului. Suma de bani încărcată electronic în aparatul de joc a fost folosită cu scopul de a obține un câștig.

Astfel se constată, că inculpatul x în urma acțiunilor sale nu a avut intenția de însușire (sustragere) a bunurilor proprietarului și neavînd posibilitate reală de a se folosi de acestea.

Druguş Zinaida a menționat, că potrivit documentelor contabile nu figura careva datorie a persoanei fizice respective Brînzaru Sergiu. Pentru SRL „Simon -Service” paguba de 13603 lei nu este considerabilă. Fondatorii asociației nu au înaintat nici o pretenție față de Brînzaru Sergiu.

Colegiul penal conchide că pe cauză lipsește careva prejudiciu, astfel, în circumstanțele date lipsește latura obiectivă a infracțiunii referitor la dauna cauzată prin infracțiune, astfel învinuirea adusă inculpatului x nu se confirmă.

Totodată probele cercetate demonstrează că acțiunile comise de x constituie contravenția prevăzută de art.106 CC RM sub formă de cauzare de daune materiale prin înșelăciune sau abuz de încredere, în cazul în care fapta nu reprezintă o sustragere și nu întrunește elementele unei infracțiuni.

Fiind coroborate în ansamblu probele, Colegiul penal ajunge la concluzia, că fapta inculpatului x nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.190 al.(2) lit.c) CP RM, după cum au fost încadrate acțiunile inculpatului de către organul de urmărire penală, fiind lipsă latura obiectivă, fiind necesară încetarea procesului penal în temeiul art.332 al.(2) CPP RM, deoarece fapta constituie o contravenție administrativă, prevăzută de art.106 CC RM.

Probele nominalizate permit instanței de apel să rețină în sarcina lui x faptul că pe data de 16.04.2012 spre 17.04.2012 aflîndu-se la serviciu în calitate de agent de pază la cazinoul „Guliver” din or.Ungheni de pe str.Națională 20 a, ce aparține SRL „Simon-Service”, prin înșelăciune și abuz de încredere i-a solicitat operatorului x să-i încarce aparatul de joc, fără a plăti și introduce bani în casă, care avînd încredere în Bx i-a încărcat de

mai multe ori pe parcursul seriei aparatul de joc cu sume de bani, care pînă la finele serviciului evaluindu-se la suma de 13603 le,

ționate daună

mate ă.

Acțiunile respective se încadrează în baza art.106 Cod Contravențional al RM sub formă de cauzare de daune material prin înșelăciune sau abuz de încredere, în cazul în care fapta nu reprezintă o sustragere și nu întrunește elementele unei infracțiuni.

Conform art.30 al.(2) și al.(3) CC RM termenul de prescripție a răspunderii contravenționale este de 3 luni, iar termenul de prescripție curge de la data săvîrșirii contravenției.

Colegiul penal la adoptarea soluției se conduce și de prevederile art.441 al.(1) lit.b) CC RM, potrivit căruia se reglementează, că procesul contravențional pornit încetează dacă: b) se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art.3 alin.(3), art.4 alin.(3), art.20-31.

Ținînd cont de faptul că fapta comisă de x a avut loc la 16.04.2012 și la momentul examinării cauzei a trecut mai mult de 3 luni, potrivit prevederilor art.441 al. (1) lit.b) CC RM, Colegiul penal consideră că procesul contravențional în privința lui x în baza art.106 CC RM urmează a fi încetat din motivul expirării termenului de prescripție prevăzute de art.30 CC RM.

În aspectul celor menționate mai sus, Colegiul penal conchide că sentința urmează a fi casată total, cu pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit ordinii prevăzute pentru prima instanță, în aspectul nominalizat.

Conducîndu-se de art.415 al.(1) pct.2) CPP RM, Colegiul penal al Curții de Apel Bălți,

DECIDE:

Admite apelul declarat de inculpatul x împotriva sentinței Judecătoriei Ungheni din 15.04.2013, sentință care se casează total, cu pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Încetează procesul penal în privința lui x în baza art.190 al.(2) lit.c) Cod penal, deoarece fapta constituie contravenția prevăzută de art.106 Cod Contravențional.

Încetează procesul contravențional în baza art.106 Cod Contravențional în privința lui x în legătură cu expirarea termenului de prescripție a răspunderii contravenționale.

Decizia este susceptibilă spre executare din momentul adoptării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 zile de la pronunțare.

Decizia motivată pronunțată în ședință publică la data de XXXXXXXXXX.

Președintele ședinței, judecător

Rotaru Ala

Judecător

Burdeniuc Rusla

Judecător

Pușca Dumitru